

ת"פ 5815/05/18 - מדינת ישראל נגד ש' ב'

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 5815-05-18 מדינת ישראל נ' ב'

בפני
בעניין: כבוד השופט הישום אבו שחאדה
מדינת ישראל
ע"י עוה"ד עדי בן חיים

נגד
ש' ב'
ע"י עוה"ד דגנית משעלי ביטון

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בביצוע של העבירות הבאות: תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**) וכליאת שווא לפי סעיף 377 רישא לחוק העונשין.
2. על פי עובדות כתב האישום, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, הנאשם היה בקשר זוגי עם המתלוננת. ביום 18.11.17 בעת שהנאשם והמתלוננת היו בבית הוריו שבתחומי העיר ---- הנאשם דרש מהמתלוננת שלא לצאת מהבית וזאת בעקבות כעסו שהיא מקיימת קשרי ידידות עם אחר.
3. בתגובה, המתלוננת אמרה לנאשם כי היא רוצה ללכת לבית אחותה והוא רצה למנוע זאת ממנה ולכן נעל אותה בחדרו ומנע ממנה להתקרב לדלת כשהוא חוסם את הדלת בגופו. בהמשך, המתלוננת פתחה את המנעול ויצאה מהחדר לעבר דלת הכניסה.
4. הנאשם חסם את דרכה של המתלוננת לדלת הכניסה ומנע ממנה בשנית מלצאת מהבית. המתלוננת שניסתה בכל כוחה, נשכה אותו בידיו והכתה אותו על מנת לנסות להזיזו על מנת לצאת מהבית. בתגובה, הנאשם הושיב את המתלוננת על ספה. בתוך כך, הגיע לבית אביו של הנאשם והמתלוננת אמרה לאב כי היא רוצה ללכת ואביו ביקש מהנאשם לאפשר לה לצאת.

5. הנאשם חדל ממעשיו והמתלוננת יצאה מהבית כשהנאשם בעקבותיה. בהיותם מחוץ לבית, הנאשם גרר את המתלוננת מכתפיה והכניסה לרכבו בניגוד לרצונה, תוך שהיא צועקת ומשתוללת והחל בנסיעה תוך שהמתלוננת מנסה לצאת מהרכב בכל כוחה.

6. הנאשם ניסה למנוע מהמתלוננת לצאת מהרכב בכך שבמהלך הנסיעה, החזיק אותה בכוח, משך אותה משערה, נשך אותה והיכה אותה באגרופ בזרוע ימין וכתוצאה מכך נגרם למתלוננת סימן אדום עם כחול בידה. הרכב נעצר והמתלוננת רצה אל מחוץ לרכב לעבר שוטרים שהיו במקום.

ההסכמה שאליה הגיעו הצדדים

7. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום המקורי ונשמעו חלק מהראיות. ביום 27.3.19 הצדדים הסכימו ביניהם שכתב האישום יתוקן על פי הנוסח שהובא לעיל, הנאשם יודה בו ויורשע בעבירות שצוינו לעיל. כמו כן, הוסכם שהנאשם יפנה לקבלת תסקיר לעונש מטעם שירות המבחן ושישובו וישוחחו לאחר קבלת התסקיר.

8. בנוסף, ביום 7.1.20, הצדדים הגיעו להסכמה נוספת שהנאשם ישלח לקבלת תסקיר משלים וככל שיעבור הליך שיקומי משמעותי שכולל שיתוף פעולה עם שירות המבחן ותהיה המלצה חיובית ולא ייפתחו לו תיקים נוספים במשטרה, המאשימה תשקול בחיוב לעתור לעונש הכולל את רכיבי הענישה הבאים: מאסר על תנאי, קנס, פיצוי, צו מבחן ושעות שירות לתועלת הציבור. בנוסף, סוכם שככל שהתסקיר יהיה שלילי בפרמטרים שצוינו לעיל, הצדדים יטענו באופן פתוח לעונש.

ארבעה תסקירים מטעם שירות המבחן

9. התקבלו ארבעה תסקירים מטעם שירות המבחן, הראשון מיום 28.7.19, השני מיום 7.5.20, השלישי מיום 30.8.20 והרביעי מיום 21.3.21.

10. **בתסקיר הראשון** מיום 27.8.19, נאמרו הדברים הבאים:

א. הנאשם עובד בחברה לפינוי אשפה מזה מספר שנים. הקשר הזוגי עם המתלוננת נמשך כשמונה חודשים והיא התגוררה עמו בבית הוריו.

ב. הנאשם התקשה לקבל אחריות על מעשיו, ניסה לצמצם מחומרת האירוע מושא כתב האישום ומהנזק שנגרם למתלוננת ואף הביע כעס מעצם קיום ההליך המשפטי. הוא שלל צורך למעורבות טיפולית בתחום האלימות והשליטה בכעסים.

ג. שירות המבחן נפגש עם המתלוננת ואשר טענה בפניו שהנאשם גילה יחס רכושני ושתלטני כלפיה. היא מסרה כי ניפץ את מכשיר הטלפון הנייד שלה וגם תיארה אירוע חד פעמי בעבר שבמהלכו סטר לה. לטענתה, התנהגותו ביום ביצוע העבירות מושא כתב האישום הייתה קיצונית יותר מכל מה שחוותה מולו בעבר. היא גילתה פחד ממנו וחששה לחייה. לטענתה, הנאשם המשיך לשלוח לה הודעות טקסט כשנה לאחר ביצוע העבירות בניסיון לחדש עמה את הקשר. בסופו של יום, הקשר עם הנאשם נותק וכי במהלך השנה שחלפה עד מועד הכנת התסקיר, הוא לא ניסה ליצור עמה קשר בשנית.

ד. שירות המבחן התרשם שעל הנאשם להשתלב בטיפול ייעודי לגברים שנהגו באלימות בקשרים זוגיים. שירות המבחן ציין שטיפול מסוג זה עשוי לסייע לנאשם להפחית הישנות התנהגות אלימה ופוגענית בעתיד. דא עקא, הנאשם סירב ולכן לא נוצר פתח למעורבות טיפולית של שירות המבחן.

ה. הנאשם נוהג לצרוך סם מסוג קנבוס והתבקש לבצע בדיקות שתן בשירות המבחן, אך הוא הסתייג מכך. על כן, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו והמליץ להשית עליו ענישה קונקרטי ומוחשית בדרך של מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות.

11. על אף התסקיר הראשון, בית המשפט גילה אורך רוח עם הנאשם והורה על קבלת שלושה תסקירים משלימים, בתקווה שהנאשם יראה שהוא הפנים את חומרת מעשיו ומוכן להשתתף בהליך טיפולי ועל מנת לתת לו הזדמנות לסיים את ההליך הנוכחי ללא מאסר בפועל, וזאת כפי שהתחייבה המאשימה היה והתסקיר יהיה חיובי.

12. **בתסקיר השני מיום 7.5.20 נאמר כדלקמן:**

א. הנאשם הביע נכונות לפנות לטיפול במרכז למניעת אלימות במשפחה ב-20.3.20. עם זאת, מדובר בהצהרת כוונות שנאמרה מהשפה ואל החוץ בלבד. בפועל, נערכו ניסיונות רבים ליצור קשר טלפוני עם הנאשם, אך ללא הצלחה. לאחר שהצליחו לשוחח עמו, נקבעה עמו פגישת אבחון ליום 20.3.20, אך הוא לא הגיע לפגישה. בהמשך, עקב הגבלות משרד הבריאות על רקע התפשטות נגיף הקורונה, לא נערכו פגישות עם מטופלים במרכז, אך צוות המרכז ערך ניסיונות רבים לשוחח עם הנאשם טלפונית וללא הצלחה.

ב. הנאשם זומן לשלוש בדיקות שתן לאיתור שרידי סמים, אך הגיע רק לבדיקה אחת שנמצאה נקיה משרידי סמים. שירות המבחן ציין שהוא ספקני באשר לקיומה של מוטיבציה פנימית להשתלב בטיפול.

13. **בתסקיר השלישי מיום 30.8.20 נאמר כדלקמן:**

א. הנאשם השתלב בטיפול במרכז למניעת אלימות במשפחה והגיע לשלוש פגישות טיפוליות. גורמי הטיפול תיארו את התרשמותם הראשונית מהנאשם ששיתוף הפעולה שלו הוא חלקי ומהעדר מוטיבציה פנימית לטיפול. בהמשך, בסוף חודש יוני 2020, הנאשם ניתק קשר עם גורמי הטיפול ולא הגיע לפגישות נוספות. בעת שהעובדת הסוציאלית המטפלת יצרה עמו קשר בניסיון לברר מדוע איננו מגיע לפגישות, הוא מסר לה שעזב את העיר --- ולא יכול לחזור אליה על רקע חששו מגורמים שוליים.

ב. בהמשך, הנאשם גם ניתק קשר עם שירות המבחן וגם לאחר שהצליחו לאתר אותו טלפונית, הוא מסר שעבר להתגורר עם בת זוג אחרת באופקים.

ג. הנאשם התקשה לקבל אחריות על אופן התנהלותו למול שירות המבחן ולמול המרכז למניעת אלימות במשפחה והגיב בכעס ותוקפנות לשאלות שהופנו אליו בשל העדר שיתוף הפעולה.

ד. שירות המבחן התרשם שהנאשם נעדר מוטיבציה לטיפול בתחום האלימות הזוגית וציין לבסוף שאין בידו לבוא בהמלצה שיקומית בעניינו.

14. בתסקיר הרביעי מיום 21.3.21 נאמר כדלקמן:

א. שירות המבחן נפגש עם הנאשם אשר עדכן אותם שאינו עובד מזה תקופה ממושכת וזאת על רקע משבר התפשטות נגיף הקורונה וכן על רקע כאבים פיזיים מהם הוא סובל ומשפיעים על תפקודו. הנאשם תיאר קשר זוגי תקין עם בת זוגו הנוכחית ועם בתה בת ה-8 שנים.

ב. הוסבר לו שלאור העובדה שהעתיק את מקום מגוריו לעיר אחרת בדרום, הוא הופנה למרכז לטיפול באלימות במשפחה בעיר אשקלון. דא עקא, על מנת שהמרכז האמור יוכל לקבלו, הוא צריך לעדכן את כתובתו במשרד הפנים. הנאשם סירב לעשות זאת בטענה שהוא חושש שיאותר על ידי גורמים עבריינים שתרים אחריו.

ג. הנאשם ביצע שתי בדיקות שתן לאיתור שרידי סמים בשירות המבחן, כאשר באחת מהן נמצאו שרידי סם מסוג קנאבוס.

ד. לבסוף, שירות המבחן חזר על מסקנתו כפי שעלתה בשלושת התסקירים הקודמים, שאין להם המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

עבר פלילי

15. לחובתו של הנאשם שלוש הרשעות קודמות. ההרשעה הראשונה היא משנת 2007 של בית משפט לנוער ברמלה, ועניינה עבירות של נהיגה ללא רישיון, הפרת הוראה חוקית, גניבת רכב ותקיפה סתם, ונדון למאסר על תנאי, קנס, צו התחייבות ופסילת רישיון. ההרשעה השנייה היא משנת 2009 של בית משפט לנוער בראשון לציון, ועניינה עבירות של תגרה ותקיפת סתם ונדון לקנס, צו התחייבות ופיצוי למתלונן.

16. ההרשעה השלישית היא משנת 2021 של בית משפט השלום בירושלים ועניינה עבירה של החזקת סכין שלא כדין והנאשם נדון למאסר על תנאי וצו התחייבות. מן הראוי לציין, שמדובר בעבירה שבוצעה בחודש יוני 2020, קרי, לאחר שנשלח לקבלת תסקיר לעונש בתיק שבפני. יוזכר, ההסכמה המקורית של המאשימה עם הנאשם הייתה שהמאשימה תסכים לעתור למאסר על תנאי ורכיבים נוספים בכפוף לכך שיתקבל תסקיר חיובי ושלא ייפתחו לו תיקים נוספים במשטרה. בפועל, כאמור, לא רק שהתסקירים היו שליליים אלא שגם נפתחו לו תיק נוסף במשטרה, שהוא התיק מושא ההרשעה השלישית.

שתי חוות דעת מטעם הממונה על עבודות שרות

17. הנאשם נשלח פעמיים לממונה על עבודות שרות על מנת שתבדק שאלת כשירותו לבצע עבודות שרות. חוות הדעת הראשונה היא מיום 11.11.20 וממנה עולה שהנאשם נמצא בלתי מתאים לבצע עבודות שרות נוכח אי הסכמתו לעבוד בשעות העבודה הנדרשות באופן קבוע ורצוף. בנוסף, נאמרו בחוות הדעת הדברים הבאים:

"במעמד הריאיון עמו לא הצלחנו לקבל את הסכמתו של המועמד לביצוע עבודות שרות, תוך עמידה בתנאים והתחייבות לרצות עונשו בעבודות שרות. מדווח כי אינו מסוגל להיות עובד שרות, אינו יושן בלילות, מתקשה להתעורר בבוקרים, סובל ממכאובים רבים ונמנע מכל מאמץ. מדגיש כי בשלב זה אינו יכול להיות עובד שרות, אך גם אינו יכול לתאר מתי עמדה זו תשתנה. לצד העדר השלמת מסמכים נדרשים - חוות דעת אורתופד ומסמך בדבר העתקת מגורים - נוכח אי הסכמת המועמד לעבוד בשעות העבודה הנדרשות באופן קבוע ורצוף ובהתאם לתנאים שקבע הממונה, עמדתנו היא כי לא ניתן לבחון השמתו בעבודות שרות.

בשולי הדברים אך לא בשולי העניין, נציין כי הרושם המתקבל מהתנהלותו גם בכל הקשור להעברת מסמכים דרושים - הינה שהליך בחינת מועמדתו לעבודות שרות אינו נתפס על ידו כמחייב ומרתיע, כמו גם להצביע על ספק באם היה עומד בכללים

ובתנאים הנדרשים מעובד שרות".

18. למרות האמור בחוות הדעת הראשונה, בית המשפט ראה לנכון לתת לנאשם הזדמנות נוספת לגלות נכונות לבצע עבודות שירות ולכן הורה על קבלת חוות דעת שנייה מהממונה על עבודות שירות. חוות הדעת הנוספת התקבלה ביום 22.6.21, ושוב, הנאשם נמצא בלתי מתאים לבצע עבודות שירות וזאת נוכח אי הסכמתו לעבוד בשעות העבודה הנדרשות באופן קבוע ורצוף. יש לציין שהנאשם נמצא כשיר לבצע עבודות שירות עם מגבלות. כמו כן, בחוות הדעת השנייה נאמר כדלקמן:

"במעמד הריאיון הוסבר למועמד הכללים והתנאים לריצוי מאסר בעבודות שירות לרבות העובדה כי לא יקבל שכר בעבור עבודתו ואיסור יציאה מהארץ. כמו כן, גם הוסברו השלכות אי עמידה בתנאים אלו ויש בה כדי להביא להפסקה מנהלית של עבודות השרות וריצוי יתרת הימים מאחורי סורג וברית. בנוסף, הוסבר למועמד תיקון 133 לחוק העונשין (הוראת שעה) באשר לתנאים הנדרשים לקיצור תקופת ריצוי עבודות השרות. במעמד הריאיון עמו שוב לא הצלחנו לקבל את הסכמתו של המועמד לביצוע עבודות שרות, תוך עמידה בתנאים והתחייבות לרצות עונשו בעבודות שרות. מדווח כי לו קושי לעבוד, אינו יושן בלילות, מתקשה להתעורר בבוקרים, סובל ממכאובים רבים ברגליו, נמנע ממאמץ. כמו כן ציין שיכול לעבוד רק מספר מועט של שעות. אשר על כן, בהעדר הסכמתו ובהתאם לסעיף 51ב(2) לחוק עונשין, אין לנו אלא לחזור על חוות דעתנו הקודמת שהנדון לא ניתן להשמה בעבודות שרות".

19. עיינו רואות כי הנאשם נמצא פעמיים בלתי מתאים לבצע עבודות שרות עקב העדר נכונות לבצע ולהתחייב לעמוד בכללים ובהנחיות של הממונה על עבודות שרות. בנסיבות אלה, אין מנוס מהשתתף מאסר בפועל על הנאשם מאחורי סורג וברית.

מתחם העונש ההולם

20. הנני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירות שבוצעו על ידי הנאשם, נע בין 5 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שרות ועד 12 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת. יוזכר, כתב האישום כולל עבירה של תקיפה שגרמה לחבלה של ממש בכך שנשאר סימן אדום וכחול על ידה של המתלוננת עקב מכת אגרוף שנתן לה. הנאשם גם משך בשיערה ונשך אותה. ועל כל אלה נוסף גם את העבירה של כליאת שווא בכך שמנע ממנה לצאת מביתו וגם לאחר שיצאה עקב התערבות אביו, גרר אותה אל תוך רכבו בניגוד לרצונה והחל בנסיעה.

21. כפי שכבר פורט בהרחבה לעיל, אין אפיק שיקומי בעניינו של הנאשם ולכן ברור שאין מקום לסטות ממתחם העונש ההולם שקבעתי מטעמי שיקום.

העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

22. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון לקולא את בעיותי הרפואיות כפי שפורטו בחוות הדעת של הממונה על עבודות שירות מיום 22.6.21. בנוסף, לקחתי בחשבון את הודייתו בכתב האישום וזאת על אף שההודיה נמסרה לאחר תחילת שמיעת הראיות. כמו כן, לחומרא לקחתי בחשבון את הרישום הפלילי של הנאשם.

23. לאור כל האמור לעיל, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר בפועל.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים ממועד שחרורו הנאשם לא יבצע עבירת אלימות או עבירה לפי סעיף 377 לחוק העונשין.

ג. הנאשם ישלם פיצוי למתלוננת, עדת תביעה 4, בסך של 4,000 ₪. הפיצוי ישולם בארבעה תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.8.21 והיתרה בכל 1 לחודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד אזי יעמוד מלוא סכום הפיצוי לפירעון מיד.

ד. הנאשם ישלם קנס בסך של 3,000 ₪, או 10 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם בשלושה תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.10.21 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מיד.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ו תמוז תשפ"א, 06 יולי 2021, במעמד הצדדים.